

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **E. H.**, bývajúceho v R., zastúpeného JUDr. A. H., advokátom v K., proti odporkyňi **G. L.**, bývajúcej v R., za účasti vedľajšej účastníčky **S.K.P., a.s.**, T., B., za ktorú koná A-S.P., a.s. B., o **náhradu škody**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11 C 934/2000, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. apríla 2007, sp.zn. 10 Co 27/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. apríla 2007, sp.zn. 10 Co 27/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 15. januára 2007, č.k. 11 C 934/2000 – 405 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 2 175 000,-- Sk a trovy konania 231 216,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu. Odporkyňu zaviazal zaplatiť aj 43 500,-- Sk titulom trov štátu na účet súdu. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vyhovel tak čiastočne nároku na náhradu škody titulom bolestného a sťaženeého uplatnenia, ktorá vznikla následkom dopravnej nehody spôsobenej odporkyňou, pri ktorej navrhovateľ utrpel závažné zranenia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľa uznesením z 20. apríla 2007, sp.zn. 10 Co 27/2007, jeho odvolanie odmietol. Zároveň vyslovil, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Mal za preukázané, že rozsudok súdu prvého stupňa bol navrhovateľovi doručený dňa 20. februára 2007. V rozsudku bol riadne poučený o tom, že odvolanie môže podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom súdu prvého stupňa. Nakoľko do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, kedy

bol rozsudok navrhovateľovi doručený (§ 57 ods. 1 O.s.p.), posledným dňom 15-dňovej lehoty, kedy mohol navrhovateľ podať odvolanie, bola streda 7. marca 2007. Z odvolania vyplynulo, že navrhovateľ ho podal faxom dňa 8. marca 2007 o 01:17 hod., t.j. oneskorene. S poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. preto odvolanie navrhovateľa odmietol ako oneskorene podané. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 22. júna 2007 dovolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 písm. f/ O.s.p. Namietal, že súd mu odňal možnosť konať tým, že ním včas podané odvolanie odmietol, hoci pre takýto procesný postup nemal zákonný dôvod. Poukázal na to, že odvolací súd síce správne vychádzal z údajov na faxovom podaní, ktoré však chybou prenosového zariadenia, osvedčilo nesprávny údaj. Pripojil výpis, vystavený spoločnosťou T. preukazujúci, že jediné dva faxové hovory na faxové telefónne číslo súdu prvého stupňa boli uskutočnené dňa 7. marca 2007, t.j. vrátane faxom podaného odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolanie právny zástupca navrhovateľa odfaxoval riadne a včas na prvostupňový súd dňa 7. marca v čase od 23 : 46 : 03 – 23 : 49 : 33. Poukázal aj na to, že z výpisu je zrejmé, že žiadne faxové volanie nebolo na číslo prvostupňového súdu uskutočnené dňa 8. marca o 01.17 hod, ako to uviedol odvolací súd.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Vedľajší účastník žiadal dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak sa ním napáda

zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 15. októbra 2008), alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Navrhovateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania, a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľom priamo namietanej (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). So zreteľom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu, zameral sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj vydanie uznesenia o odmietnutí odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takýto procesný postup súdu neboli splnené.

V prejednávanej veci dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Môže sa urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, podľa osobitého zákona, telegraficky alebo telefaxom. V prípade, že je odvolanie podané telefaxom, treba ho doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu.

V preskúmvanej veci je z obsahu odvolania, urobeného telefaxovým podaním, (č.l. 417 spisu) zrejmé, že obsahuje údaj o doručení a prenose tohto podania s dátumom 8. marec 2007, 01 : 17 hod.

Navrhovateľ v dovolacom konaní doručenie odvolania v tomto termíne namietal. Uviedol, že k nemu došlo chybou v prenosovom zariadení keď odvolanie bolo doručené súdu prvého stupňa 7. marca 2007, t.j. v zákonnej lehote na podanie odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa, z výpisu volaní na telefónnu prípojku prvostupňového súdu (X.) v deň 7. marca 2007 ako aj z telefónnej prípojky právneho zástupcu navrhovateľa, ustálil, že právny zástupca navrhovateľa podal telefaxom odvolanie dňa 7. marca 2007 o 23 : 46 : 03 hod. na telefaxové číslo súdu prvého stupňa. Z výpisu volaní na telefaxové číslo prvostupňového súdu zo dňa 8. marca 2007 bolo zistené, že v tento deň o 01.17 žiadne volanie uskutočnené nebolo.

Dovolací súd poukazuje na to, že „právo na súd“, ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu nie je absolútne a podlieha určitým obmedzeniam, najmä pokiaľ ide o podmienky prípustnosti opravného prostriedku. Tieto obmedzenia však nesmú zamedziť alebo obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom alebo v takej miere, že by uvedené právo bolo zasiahnuté v samej svojej podstate. Takéto obmedzenia nebudú zlučiteľné s článkom 6 ods. 1 Dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, ak nesledujú legitímny cieľ, alebo ak neexistuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a cieľom,

ktorý má byť dosiahnutý (viď Horňáček proti Slovenskej republike – právo na prístup k súdu).

V prejednávanej veci je preto nepochybné, že navrhovateľ odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote a pokiaľ odvolací súd jeho opravný prostriedok odmietol ako oneskorene podaný, odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Výskyt niektoej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.), keď v konaní boli zistené vady, pre ktoré bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková